I

На всі заставки кляв Ющенка. Лаяв із смаком, добираючи слова найдошкульніші. Всі негаразди свого життя невлаштованого, навіть те, що розпалась сім'я, валив на Президента.

— Ну, гаразд,— сказав я йому.— Нехай Ющенко винен у всьому. Навіть у тому, що кури дохнуть од грипу пташиного... А от уявіть, що вас узяли та й обрали Президентом...

— Мене? — вирячив очі.

— Вас!.. Вас!.. Що б ви робили, коли б стали Президентом?

Блимав, блимав, потім спитав з викликом:

— А ви що б робили?

— Я на другий день узяв би й застрелився.

Заціпило.

Згодом неохоче сказав:

— Ну, і я, мабуть, застрелився б...

II

Отож-то й воно.